

HÁJEK

březen
2021

Naše noviny

OBSAH

■ Pozdrav

■ Kvíz

■ Program DSH

■ Zajímavosti

■ Literární dílna

■ Rozjímání

■ Povídka měsíce

■ Poradna pro vás

■ Zajímavosti

■ Info z domova

Srdečně vítáme nové obyvatele, kteří nastoupili do našeho DS.

Chleboun Přemysl, Ing.,
Chlebounová Eva,
Klosa František,
Maturová Jiřina,
Mlíka Ivan,
Mrázková Libuše,
Postlerová Dagmar,
Procházková Věra,
Sojková Božena.

Zpravodaj Hájek vychází
v nákladu 200 výtisků pro potřeby
obyvatel Domova seniorů Praha 4 Háje,
K Miličovu 734 a je neprodejný.

Na vydání spolupracují:
Michaela Menoušková,
Romana Ifkovichová,
Danuše Tučková,
Dagmar Zavadilová, ředitelka DS,
ve spolupráci s klienty DS.

DOMOV
PRO SENIORY
HÁJE

PRAHA
PRAHA
PRAHA
PRAHA

I. Kdy nastává jarní rovnodennost? Tzv. astronomický příchod jara?

- a) 20. až 21.3.
- b) 24. až 25.3
- c) 28. až 29.3.

II. Tomáš Holý (17. března 1968 – 8. března 1990) byl český dětský herec. Po ukončení herecké kariéry začal studovat vysokou školu. Jaký obor studoval?

- a) medicínu
- b) herectví
- c) práva

III. 27. března 1357 byl za účasti císaře a krále Karla IV. slavnostně otevřen hrad, původně byl vybudován jako nedobytná pevnost a fungoval jako pokladnice říšských korunovačních klenotů. O jaký hrad jde?

- a) Křivoklát
- b) Karlštejn
- c) Pernštejn

IV. Johann Sebastian Bach (21. března 1685 – 28. července 1750) byl hudební skladatel a virtuos hry na klávesové nástroje.

Jaké byl národnosti?

- a) německé
- b) české
- c) rakouské

V. Mezinárodní den žen, připadající každoročně na 8. března, je mezinárodně uznávaný svátek stanovený Organizací spojených národů. Co si v tento den připomínáme?

- a) Svátek na počest praden, jejichž těla se našla utopená v řece Volze.
- b) Svátek k výročí stávky newyorských švadlen v roce 1908.
- c) Svátek na počest českých intelektuálek perzekuovaných akademickou obcí.

VI. Bedřich Smetana (2. března 1824 – 12. května 1884) byl významný český hudební skladatel období romantismu. Kterou operu vytvořil?

- a) Její pastorkyňa
- b) Rusalka
- c) Braniboři v Čechách

VII. 22. březen 1471 zemřel Jiří z Poděbrad, jediný český král, který nepocházel z královské dynastie, ale ze šlechty. Jak se mu přezdívalo?

- a) Husitský král
- b) Otec vlasti
- c) Liška ryšavá

VIII. Bohumil Hrabal (28. března 1914 – 3. února 1997) byl český prozaik, jeden z nejvýznamnějších a nejosobitějších spisovatelů druhé poloviny 20. století. Kterou knihu nenapsal?

- a) Ostře sledované vlaky
- b) Nesnesitelná lehkost bytí
- c) Postřižiny

IX. Tomáš Garrigue Masaryk (7. března 1850 – 14. září 1937) byl první prezident Československé republiky. Kde se narodil?

- a) Kopčany – Slovensko
- b) Hustopeče – Haná
- c) Hodonín – Slovácko

X. Petra Kvitová (* 8. března 1990) je česká tenistka. Kolikrát zatím vyhrála Wimbledon?

- a) jednou
- b) dvakrát
- c) třikrát

Vážení čtenáři a luštitelé,
na otázky z únorového kvízu
odpovědělo 23 čtenářů.

Deset správných odpovědí měli:

**Marie Černohorská, Anna Legnerová,
Přemysl Červenka, Irena Krátká.**

Devět správných odpovědí měli:

**Ludmila Lukavcová, Jiří Nedvěd,
Libuše Kodadová, Sáša Růžičková,
Miroslava Hubínková,
Hana Salačová a tým B1.**

Osm správných odpovědí měli:

**Jiří Boháč, Bohumila Halouzková,
Libuše Kopáčová a Hana Moravová.**

GRATULUJEME!!!

Nejvíce vás potrápily otázky
č. 3. a č. 4.

Důležitá informace: vyplněné kvízy je
nutné vhodit do schránky na oddělení
A0 **nejpozději do 20. v daném
měsíci**. Později vhozené kvízy už
nemohou být započítány a uvedeny
v časopisu Hájek, a to z důvodu
uzávěrky a tisku časopisu.

*Zde si můžete přečíst správné
odpovědi.*

SPRÁVNÉ ODPOVĚDI

I. b) – Ladislav Pohrobek

II. a) – Kladno

III. c) – Slavníkovců

IV. a) – Ostře sledované vlaky

V. b) – Osvobozeného divadla

VI. a) – Na Václavském náměstí

VII. c) – Barbora Panklová

VIII. a) – Sokol

IX. c) – V zámku a v podzámčí

X. b) – 14. února

● Strašné časy nastaly:

Lidi jsou nuceni mýt si ruce.

Vařit si jídlo doma.

Bavit se doma s manželkou a někde dokonce i se svými dětmi.

Možná dojde i na čtení knih!

● U kartářky:

Co mně čeká?

Hodně budeš doma!

● Na vietnamské tržnici: Máte testy na Covid-19? Máme posledních čtyřicet kusů. Chcete pozitivní nebo negativní?

● Ahoj, tak co, taky ti už tak hrabe?

Jo. Už na to kašlu... jdu na pivo.

Jo?! A kam, prosím tě?

Do koupelny. Mám vynikající nahrávku hospodského šumu.

● A zase na všechno doplatili chlapi. Žádná hospoda, žádný sport, žádní kámoši.

A ženský si vesele dál perou, žehlí, vaří, uklízí.

● Prodám pozitivní výsledek testu na Covid-19. Zajistí dva týdny klidného domácího popíjení, bez návštěv tchyně, exekutora a sociálky.

● SLIB

Vládo, pusťte nás jen na jeden jediný den do hospody. Slibujeme, že tam pak čtrnáct dní zůstaneme v karanténě a nevylezeme!!!

● Vy kašlete! Máte Covid-19?

Ne, TBC.

Ježíši! To se mi ulevilo.

● Tak jsem byl dnes na výletě.

Výtahem dolů, lehký pohled do poštovní schránky a zpět nahoru.

Po týdnu opravdu vzrušující zážitek...

● Sedmý den karantény se ozval můj papoušek: Tak co, panáčku, jakpak se cítíš, v kleci?

● Média jsou plná zpráv o novém viru a tak Češi vymysleli novou hru, která je ale určena jen opravdovým chlapům. Pravidla jsou jednoduchá: Zapněte televizi, program ČT24. Pohodlně se posadte, na stůl postavte láhev skotské nebo rumu, a když z tv uslyšíte slovo „koronavirus“, vypijte frťana na ex. Rekord drží jeden chlapík z Moravan s 59 minutami, pak upadl do bezvědomí.

● A babičko, covid jste už měla?

Ano.

Šťastná to žena.

● Jako za starých časů:

Tož si připadám, že je mi zase šestnáct. Benzín je levnej, mám dlouhý vlasy, chlupatý nohy a domácí vězení.

● Březen, za roušky vlezem.

Duben, ještě tam budem.

A když přijde máj,

snad nám pivo daj.

KALEIDOSKOP

I na dálku probíhá projekt „Mezi námi“. Na naše dětičky nezapomínáme, tentokrát jsme jim vyrobili pár přáníček.

Posezení v reminiscenční místnosti u kávy a s poslechem hudby.

Kocourci: Na přání obyvatel přinášíme informaci o kocourcích, kteří byli chvíli obyvateli našeho domova. Ferdík (Hladký) a Macíček (Chlupatý) se zabydleli u paní Věry a z fotek je vidět, že se mají báječně.

ZAJÍMAVOSTI

3x Český Krumlov

STŘEDOMOŘSKÉ OSTROVY - 3. díl

Malta je největší ze tří hlavních ostrovů tvořících Maltské souostroví. Malta leží uprostřed Středozemního moře na jih od Itálie a na sever od Libye.

Ostrov je dlouhý 27 km a široký 14,5 km, s celkovou plochou 246 km². Hlavním městem je Valletta, největším městem ostrova je Birkirkara. Osídlení ostrova se skládá z mnoha malých měst, která dohromady tvoří jednu velkou urbanistickou zónu s počtem obyvatel 409 259. V krajině převládají nízké pahorky s terasovitými poli.

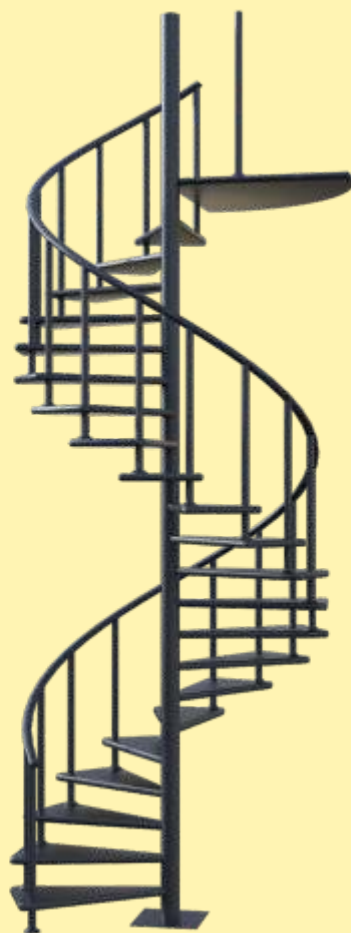
Prožíváme už dlouho obtížné období a je těžké najít činnost, která člověka zabaví a navíc je třeba i užitečná. Kupodivu hra k takovým kratochvílím patří. Mám na mysli hru se slovy, s nápady, s myšlenkami i vzpomínkami. Opakuji tedy výzvu z lednového Hájku – pište.

Hrát si se slovy není nic těžkého, někdy je člověk překvapen, co všechno se mu vybaví na základě jediného podnětu. Následující příspěvky jsou toho důkazem. Ten první je inspirován tématem Schody a zábradlí, které jsme měli už v lednu, ten druhý příspěvek vznikl na podzim v době, kdy jsme se jako Literárně-dramatická dílna ještě mohli scházet. Jeho podnětem bylo jediné slovo: „Jaký?“ Fantazii se meze nekladou, pište!

Ukrátíte si dlouhou chvíli a navíc potěšíte své čtenáře a možná překvapíte sami sebe i své blízké.

Schody a zábradlí

Snad stokrát se mně ve snech opakovaně zdávalo o schodišti, zajímavé je, že vždy uvnitř rozličných budov, které pokračovalo chodbami či vchody, povětšinou zavřenými či otevřenými dveřmi. Po schodech jsem stoupala vzhůru. Když jsem, ale to snad jen dvakrát, sestupovala tři schody dolů, hned nato jsem musela vystoupat sedm pater vzhůru. V takových případech jsem byla ke konci stoupání vyčerpaná a vždy se objevilo zábradlí, které jsem s povděkem použila, a rukama jsem se povytahovala vzhůru, abych ulevila nohám. Samozřejmě, že opakování stále stejného snu mě donutilo, z mé veliké zvědavosti, pátrat v knihách dostupných snářů, co sny znamenají. Dočetla jsem se, že schodiště je jako cesta životem, stoupá-li se vzhůru, je to dobře, život vás čeká pěkný. Ale když jdete po schodech dolů, čeká vás životní problém. Mně to opravdu vyšlo, a to je vše, co víc si můžu přát? **I.B.**

Jaký?

Jaký byl včerejší večer? Byl krásný, byla jsem pozvána na večeři svým tehdejším kamarádem ze školy. Den před tím jsme měli třídní sraz po čtyřiceti letech, a tam se sešlo již několik zbývajících studentů z naší třídy a mezi nimi byl i on. Ve třídě nás tehdy bylo třicet osm a sešlo se nás jen sedmnáct, postarších lidiček. Tři už zemřeli a ostatní byli rozeseti po celé naší zemi a několik se jich uchytilo v cizině. Bylo to krásné setkání, vedení se ujal náš tehdejší předseda Trojan, jinak bychom mluvili jeden přes druhého. Každý byl zvědav, jak se kdo a kde uchytil a co jeho rodina a děti. Dokonce jsme se museli někdy představit, protože tak dlouhý čas skoro na každém zanechal nějaké stopy. Hoši už neměli takové kštiny jako ve svých osmnácti letech, jejich svaly povadly, leda bříška se zvětšila, a děvčata, ta už také nebyly mažoretky sportovního týmu, ale pár se jich ještě drželo. Bylo na nich vidět fitko, masérský a krásličí salón, ale těch bylo jen pár. Mezi udržovanými postavami to byl pan ředitel Kovožárodu Pepa Nový, Honza Suk, náměstek na ministerstvu zemědělství, Jindra Novák, náměstek ministra strojírenství a Hanka Zindulková, nyní Mázlová, sekretářka Honzy Suka, a taky Marta, nevím, jak se teď jmenuje, ale má kosmetický salón, tak by bylo asi škoda ho nevyužít. Byli perfektně oblečeni a taky dávali ostatním najevo, že oni to někam dotáhli, ale to už bylo i za mládí, kdy si mysleli, že jsou něco víc než ostatní. No, jak bylo vidět, tak jim to vyšlo, sice za pomoci jejich rodičů, kteří už tehdy měli dobrá místa a známosti. Ti tu moc dlouho nepobyli, byli již ohlášení na nějakém jiném důležitějším pro ně rautu, jak říkali. Zůstala jen Marta, která i ve škole nezkazila žádnou legraci, no, a tak jsme se docela dobře bavili. Prohlíželi jsme si fotky ze školy i nynější našich dětí, vnuků a vnuček a svých poloviček. V potomcích byl rekordman Honza Nový, měl šest dětí, čtyři holky a dva kluky a spoustu vnuků a vnuček a už i tři pravnučky, tak byl vyhlášen dědou roku. Všechny nás převezl, neboť ve škole to byl takový tichý a nenápadný hoch, který se červenal, když uviděl holku, no a teď tohle. Protějšek byl Radek Pulpán, byl pětkrát ženatý a měl dvě děti, a to ještě ne se svými manželkami, no, už ve škole to byl takový Don Juan a to mu zůstalo dodnes, ale byl výborný společník a bavil nás všechny. Bavili jsme se dobře, něco popili a občas zakousli a čas utíkal, ani jsme si neuvědomili, že nastal čas se rozloučit, protože číšníci už přešlapovali a upozorňovali nás, že se už zavírá. No, co se dalo dělat, pomalu jsme se loučili a slibovali jsme si, že příště se uvidíme dříve než za čtyřicet let.

Při loučení ke mně přišel Jiří, ve škole si mi moc líbil, ty jeho oči se na mě tak zvláště dívaly, až se mi z toho točila hlava, no ale to bylo vše, no, a bylo to už dávno. Po škole jsme se všichni rozprchlí a už jsme se neviděli, až nyní po čtyřiceti letech. A pozval mě na příští den na večeři do kavárny Vltava. Ty jeho oči se zase tak na mě dívaly a mně se nohy trochu zatřáslly. „No tak, bábo, co to je, není ti už sedmnáct let, tak neblbni“, řikala jsem si, ale pozvání jsem přijala. Nevěděla jsem, co si od toho slibuje on a nevěděla jsem, co si slibuji já. Byla už jsem patnáct let sama, manžel zemřel a děti měly už své rodiny. A on už byl taky sám, jak jsem se na srazu dozvěděla, jeho manželka ho dávno opustila s nějakým Angličanem, děti neměli. Tak co, nikomu neublížím. A tak jsem se trochu dala příští večer do pucu, načesala své šedé prořídle vlásy, naplácala na zvráskněný obličej trochu krému, slabě si přetřela své rty a tradá na večeři se svým dávným spolužákem s krásnýma, už trochu unavenýma očima a s vráskami kolem nich a trochu prořídlymi prošedivělými vlasy, no nebyli jsme pěkná dvojka?

Pokračování na straně 9

Asi jó, když jsme seděli u malého stolku u okna s velkou kyticí rudých růží ve váze a dívali jsme se na sebe, jako bychom se dlouho neviděli, což byla pravda, a usmívali jsme se a mlčeli. V hlavě se nám promítal film celého našeho života, byl každý jiný, ale skončil zde u malého stolku s kyticí růží. Povídali jsme si a vzpomínali na naše roky ve škole a na náš další život, jak se těch čtyřicet let vyvíjel. On šel po škole dál na vysokou, kterou absolvoval s červeným diplomem, a dostal dále nabídku na stáž na vysoké škole v Anglii. A tam pak zůstal ještě několik let. Pak se vrátil zpět domů, oženil se a občas s manželkou jel pracovně do Anglie. Jeho manželka se ale s ním už nevrátila, našla si tam jiného a zůstala tam, takže zůstal sám a už se neoženil. Věnoval se své práci. Občas měl nějakou nezávaznou známost, no bodej ne, ještě dnes byl pěkný chlap, natožpak dříve, když byl mladší, ani jsem se moc nedivila, měla jsem ho často před očima, když mu bylo osmnáct let. Povídal a povídal a najednou přestal, že už toho o sobě řekl dost a že chce slyšet, co bylo se mnou, že na tu tichou holčinu často myslíval, na její blond vlasy a zasněný úsměv. Zasněný úsměv? Co to blábolí, já se stále mračila, jen se mi často rozklepaly nohy, když se na mě náhodou kouknul. No, ale aby neřekl, že mluvil jen on, tak jsem vylíčila ve zkratce svůj život.

Po škole jsem pracovala v konstrukci Škodovky, kam jsem dostala umístěnkou a zůstala jsem tam až do důchodu. Ve dvaceti jsem se vdala, za delší čas přišly děti. Pak mi zemřel muž a děti vyrostly a odešly z domu a já zůstala sama. Nikoho jiného jsem nehledala, stačily mé děti, které měly již své rodiny, a moji mladší sourozenci s rodinami. Byly jsme docela dost velká rodina, ale to věděl ještě ze školy. Tak jsme si to vše řekli a on mě najednou chytil za ruku, málem porazil vázu s růžemi, které mi přinesl, stiskl ji, až jsem málem hekla a řekla: „Já jsem sám a ty taky, co kdybychom to na stará kolena dali dohromady?“ Koukala jsem na něj jako když spadl z višně. „Na stará kolena? Jo, kolena jsou už stará a zlobí mě, ale jinak to docela ještě jde, a co ty? Cítíš se na nějaké dovádění?“ On se rozesmál a dal mi pusku, váza i s kytkami se poroučela k zemi a číšník, který právě přišel ke stolu, celého pokropila a lidé u stolků se začali usmívat, copak to staříci provádějí. On se nejdřív omluvil číšníkovi, který sbíral růže ze země a druhý číšník přiběhl s lopatkou a smetáčkem a sbíral střepy vázy, já byla rudá až na zádech. Jiří hodil tisícovku na stůl, popadl mě za obě ruce a táhl mě ven z kavárny. Já v té chvíli nevěděla, co se se mnou děje. Hlava se mi motala jak na kolotoči, nohy se mi klepaly, že jsem sotva stála, ale šla jsem za Jiřím. Byl to krásný pocit, který jsem ještě nezažila. Až venku jsme oba zjistili, že nemáme kabáty a venku je zima. Opřel mě o dveře a já jak ve snu stála a čekala, co bude dál. Vrátil se pro kabáty, pomohl mi obléknout, nechal mě trochu vydýchat a zavolal taxi. Zeptal se, kde bydlím a dovezl mě domů. Rozloučili jsme se před dveřmi, políbil mě a řekl, že zítra pro mě přijde.

A přišel, pak jsme se skoro každý den vídali. Tu v kavárně nebo v divadle a nebo někde na procházce. Pak jsme spolu jeli dokonce na týdenní dovolenou do Krkonoš. Děti se divily, kde pořád jsem, a že na ně nemám moc času, tak jsem musela s pravdou ven. „Mám přítele a je mi s ním fajn.“ „No mami, to snad nemyslíš vážně“, děla na to má dcera. A syn na to: „A proč ne, má už na to věk, tak jí dopřej trochu zábavy.“ Nakonec i dcera souhlasila. Tak jsem to měla povoleno. Sestry se jen smály, už mi dávno říkaly, ať nejsem pořád sama a pořád mi někoho předhazovaly, ale já se držela svého „už nikdy nikdo“, ale nedodržela jsem to. S Jiřím jsme se často scházeli, i na dovolené jsem teď jezdila s ním místo s dětmi. Ale dětem to nevadilo, nakonec byli rádi, že mám někoho, s kým je mi dobře a nejsem sama, když zrovna oni nemají čas. Zatím spolu nebydlíme, ale uvidíme, co nám přinese čas. Nikam se neženeme, ale je nám spolu dobře. Tři růže z té kytice, co jsem tenkrát od Jiřího dostala, mám ještě. Jsou sice suché, ale zabalené v papíru a uložené na dně zásuvky. **M. V.**

Drazí přátelé,

Ježíš projevoval lásku především ve vztahu k nemocným, slabým a chudým. Dal nám všem příklad. Ukázal nám cestu. Jistě i vy vidíte kolem sebe obětavé lidi, kteří vám ukazují praktickou lásku, přicházejí k vám, aby vám posloužili, aby vám donesli trochu radosti, trochu klidu a pohody. Jak často všechno to dobré přijímáme jako samozřejmost, jak všechno to nedokonalé dovedeme zdůraznit, zpochybnit, zkritizovat. Žijme tak, aby každý z nás, podle svých možností, zdravotního stavu, vytvářel prostředí dobra a lásky. Naše láska by měla zářit kolem nás. Ježíš nám dokonce přikazuje: Milujte se navzájem, jak jsem já miloval vás, tak se navzájem milujte i vy. Já jsem přišel na tento svět, abych zachránil všechny lidi. - Pomáhejme si, pokud je to možné, abychom všichni našli cestu k Bohu, abychom se všichni jednou objevili před Boží tváří. Nádherně nám to vyjadřuje píseň, která nás zve do Boží blízkosti: Blíž k tobě, Bože můj, vždy k tobě blíž. V smutcích i radostech mou prosbu slyš. Ať kráčím den co den jen v tobě svoboden, blíž k tobě, Bože můj, vždy k tobě blíž. - Vše, co jsem a co mám, je darem tvým, tvá láska jediným mým bohatstvím. Tys přítel můj a cíl, já toužím ze všech sil, blíž k tobě, Bože můj, vždy k tobě blíž. I když mě sebevíc tíží můj kříž, ty vždy mě pozvedáš, ty potěšíš. Dej, ať tvé cesty znám, ať po nich nejdu sám, blíž k tobě, Bože můj, vždy k tobě blíž. - Nauč mě, Bože můj, tak svět mít rád, jak ten, jenž za hříšné šel život dát. Ať umím bratrem být a s láskou v srdci jít, blíž k tobě, Bože můj, vždy k tobě blíž. - V poslední hodině, až přijde čas, buď se mnou, Bože můj, buď s každým z nás. Ať smrt se promění ve slavné vzkříšení, blíž k tobě, Bože můj, navěky již! - Tuto píseň hrálo smyčcové kvarteto, když se potápěl Titanic. Většina lidí tam prožívala zmatek. Oni toužili, aby byli stále v Boží blízkosti. Snažme se také tak žít!

Váš jáhen Pavel Urban

Rozloučili jsme se:

Adámková Marie, Budiš Milan, Čálek Karel, Dukátová Jaruška, Mgr., Mašatová Olga, Nouzová Květoslava, Novák Miloslav, Odvody Vladimír, Ing., Prouzová Rusalka, Roztočil Ladislav, Růžicková Vlastimila, Ťupová Marie, Zelená Alena, PhDr., Zykan Miloslav, Ing.

5.3.1871 byl na Staroměstském náměstí uzavřen **první občanský sňatek** v Praze. Dle zákona od roku 1870 byl v Čechách povinný civilní sňatek u bezvěrců a u příslušníků státem neuznaných církví. Od roku 1919 byla pak v Československu uzákoněna možnost výběru mezi civilní formou sňatku a sňatkem církevním.

18.3.1871 vyhlásila vládu nad Paříží **Pařížská komuna**. V době prusko-francouzské války, kdy byla Paříž obklíčena pruským vojskem a bylo podepsáno příměří, se moci v Paříži chopila radikálně socialistická revoluční vláda, která držela moc nad územím Paříže od 18. března do 28. května roku 1871, než byla potlačena francouzskou armádou v tzv. Krvavém týdnu. Debaty o politických opatřeních a výsledcích Pařížské komuny měly značný vliv na Karla Marxe, který Komunu označil za příklad „diktatury proletariátu“.

29.3.1871 otevřela Královna Viktorie v Londýně **Royal Albert Hall**. Královská Albertova hala umění a vědy je místo pro pořádání koncertů a jiných uměleckých aktivit a je pojmenovaná podle manžela královny Viktorie prince Alberta. V hale jsou umístěny druhé největší varhany Velké Británie a je místem konání festivalu klasické hudby Proms. Konají se zde i rockové koncerty, baletní, operní i cirkusová představení i nejvýznamnější společenské i vzdělávací akce. Je i místem různých sportovních utkání.

19.3.1896 v Praze byl zahájen **provoz na první elektrifikované tramvajové lince z Karlína do Vysočan**. Počátek tramvají v Praze je spojen s Františkem Křížíkem, který vlastnil dvě společnosti na provoz tramvají. První se jmenovala Elektrická dráha na Letné v Praze a druhá Elektrická dráha Praha – Libeň – Vysočany. Ta zahájila provoz tramvaje z dnešní Florence do dělnických předměstí Libně a do Vysočan.

29.3.1896 se na dnešní Císařské (tehdy Královské) louce konalo **první fotbalové derby AC Sparta - SK Slavia**. Konkurenční boj a neutuchající rivalita obou nejúspěšnějších klubů české historie jsou hnacím motorem našeho sportu číslo jedna. První spor propukl už při tomto zápase – slavistický kapitán neuznal odpískaný vítězný gól Sparty, derby tak skončilo oficiálně bez branek a na mnoho let se tak oba týmy nesetkaly. Následovala léta nevraživosti i spolupráce, ale dodnes je každé utkání Sparta - Slavie jednou z nejsledovanějších sportovních událostí fotbalového světa.

31.3.1901 uvedlo Národní divadlo světovou premiéru opery Antonína Dvořáka **Rusalka**. Libretista a dramaturg činohry ND Jaroslav Kvapil se zprvu neodvažoval libreto Rusalky mistrovi Dvořákovi nabídnout a oslovil jiné skladatele, ale bez úspěchu. Až když Národní divadlo otisklo inzerát, že Dvořák shání libreto k zhudebnění, tak je Dvořákovi nabídl. Rusalka je dnes považována za klenot české opery. V průběhu své existence byla uvedena na předních světových scénách. Dodnes patří Rusalka k nejčastěji uváděným operám, a to na domácích jevištích i ve světě.

5.3.1946 použil britský premiér Winston Churchill poprvé termín **železná opona**. Na univerzitě ve Fultonu pronesl Churchill projev, ve kterém vyzval k úzké spolupráci USA a Velké Británie (odtud pochází termín „speciální vztahy“) a kritizoval Sovětský svaz za politiku vůči zemím, které připadly po jaltské konferenci do sféry vlivu SSSR za to, že je zde omezována demokracie. Churchill doslova řekl: „Napříč kontinentem se od Štětína na Baltu po Terst na Jadranu spustila železná opona.“ V komunistických zemích byl projev chápán jako počátek studené války.

27. - 29.3.1996 přijela na **první oficiální návštěvu britského monarchy do českých zemí anglická královna Alžběta II.** Alžběta II. zařadila Českou republiku do programu svého „středoevropského turné“ a do Prahy přiletěla společně s manželem princem Filipem na pozvání Václava Havla. Při setkání obou představitelů na Pražském hradě si prezident a královna vyměnili dary i vysoká vyznamenání svých zemí. Po prohlídce hradu následovala oficiální večeře s hrdiny protinacistického odboje působící za války ve Velké Británii i s populárními osobnostmi. Poslední den návštěvy věnovala panovnice prohlídce Staroměstské radnice, kde dostala od primátora symbolický klíč k městu.

Proč jíst denně med? Posílí srdce, paměť a pomůže s hubnutím

Máte med spojený jen s čajem, který si uděláte po návratu ze zimy, abyste nenastydli? To rozhodně není všechno, co vám může nabídnout. Řekneme vám, proč si dát minimálně lžičku denně. Med obsahuje vitaminy A, B, D, E, H, K a C. Jsou v něm bílkoviny, vláknina, cukry, enzymy a aminokyseliny a tělo z něj získává i minerální látky – železo, vápník, sodík, draslík, fosfor nebo zinek. Je to také významný antioxidant a životabudič. S čím vším vám pomůže a proč jíst lžičku medu každý den?

Uleví při chřipce a nachlazení

Med obsahuje draslík, který pomáhá snížit horečku a usnadňuje vykašlávání. Působí antisepticky, protizánětlivě, posiluje oběhovou soustavu a srdce, brání chorobám dýchacích cest a horečnatým onemocněním, posiluje imunitu. Antiseptické schopnosti pozitivně ovlivňují i problémy se zažíváním a trávením – med pomůže s případnou infekcí a ozdraví sliznice. Při léčbě nachlazení a dalších neduhů si ho můžete přidat do čaje nebo namazat na chleba a jeho účinky podpoříte přidáním skořice, cibule nebo česneku – mají podobné schopnosti, takže jejich směs bude silnější.

Posílí srdce a zlepší krevetvorbu

Antioxidanty obsažené v medu pomohou udržovat zdravé tepny a snižují riziko jejich zužování, což v důsledku chrání před srdečním selháním. Dále přispívá k prevenci problémů s cévami, obsahuje i železo, které zlepšuje krevetvorbu, a hořčík – ten zase normalizuje hladinu cholesterolu v krvi.

Vylepšuje paměť

Med je skvělá potravina i pro mozek. Obsahuje minerály, hlavně vápník a draslík, které jsou cenné pro jeho výživu a správné fungování. Železo se zase podílí na udržení zdravých cév, které mozek prokrvují. Antioxidační schopnosti medu se podílejí na udržení mozku v kondici a zpomalení vzniku změn, které vedou k demenci. Pro podporu mozku je lepší tmavý medovicový med nebo lesní med, který se skládá z medovicového a květového. Jsou bohatší právě na zmíněné minerální látky.

Vyčistí tělo od toxinů

Pravidelná konzumace medu pomůže vyčistit organismus od toxinů. Je to totiž skvělý antioxidant a díky této schopnosti podpoří kvalitu pleti a zpomalí její stárnutí. Na tuhle jeho vlastnost si vzpomeňte i ve chvíli, kdy jste snědli něco nepříliš čerstvého nebo je vám špatně po alkoholu a trápí vás kocovina. Černý čaj s několika lžičkami medu vyžene z těla škodliviny a udělá se vám lépe rychleji. Med navíc pomůže játrům po takové zátěži regenerovat a podpoří činnost ledvin.

Přivolá a zlepšuje spánek

Možná vám babička nebo maminka dávaly na dobré spaní hrnek teplého mléka s medem. Glukóza z medu se rychle vstřebává do krve a dokáže uklidnit nervy a navodit v těle procesy vedoucí k vyplavení melatoninu, tedy hormonu, který podpoří usínání a dobré spaní.

Pomůže zhubnout

Chcete zhubnout, ale stýská se vám po sladkém? Zkuste med. Na rozdíl od bílého cukru se hodí při hubnutí. Nejsou to jen prázdné kalorie, ale dodá tělu i užitečné vitaminy, minerály a antioxidanty. Ve 100 gramech medu je asi o 100 kilokalorií méně, než v řepném cukru, a má také nižší glykemický index. Obsažený vitamin C prospívá játrům, zlepšuje metabolismus a pomáhá při detoxikaci organismu, což je v součtu také posila hubnutí. Dokonce existuje i medová dieta, která doporučuje lžičku medu před spaním – údajně má nastartovat noční spalování tuků

Zdroj: www.prozeny.cz

Stravovací komise - 11.2.2021 proběhla stravovací komise po 4 měsících. Co se týká stravy, tak se podle vás kuchyně zlepšila i zhoršila. Zhoršila se hlavně v teplotě jídel, ale to se snad vyřeší velkou jídelnou. V každém případě se budeme snažit, abyste byli co nevíce spokojeni.

Karel Čapek – Zahradníkův rok

Ilustrace Josef Čapek

Zahradníkův březen

Máme-li podle pravdy a prastarých zkušeností vyličit zahradníkův březen, musíme především pečlivě rozlišit dvě věci:

A) co zahradník činiti má a chce, a B) co skutečně činí, nemoha dělat více.

A) Tedy náruživě a usilovně chce, to se rozumí samo sebou: chce jenom sejmut chvojí a odkrýt kytky, rýt, mrvit, rigolovat, kopat, přerývat, kypřit, hrabat, rovnat, zalévat, množit, řízky dělat, ořezávat, sázet, přesazovat, přivazovat, kropit, přihnojovat, plet, doplňovat, vysévat, čistit, ostříhovat, zahánět vrabce a kosy, číchat k půdě, vyhrabávat prstem klíčky, jásat nad kvetoucími sněženkami, stírat si pot, narovnávat v kříži, jíst jako vlk a pít jako duha, chodit do postele s rýčem a vstávat se skřivánkem, velebit slunce a nebeskou vlažičku, ohmatávat tvrdé pupence, vypěstovat si první jarní mozoly a puchýře a vůbec široce, jarně a kypře po zahradnicku žít.

B) Místo toho klně, že je půda ještě pořád anebo zase zmrzlá, zuří doma jako zajatý lev v kleci, když mu zahrada zapadne sněhem, sedí u kamen s rýmou, je nucen chodit k zubaři, má u soudu stání, dostane návštěvu tety, pravnuka nebo čertovy babičky a vůbec ztrácí den po dni, stíhán všemožnými nepohodami, ranami osudu, záležitostmi a protivenstvími, které se mu jako z udělání nahrnou na měsíc březen; neboť vězte, že „březen je nejpilnější měsíc na zahradě, která se má připravit na příchod jara“.

Ano, teprve jako zahradník ocení člověk ona poněkud obnošená rčení, jako je „neúprosná zima“, „zavilý severák“, „sveřepý mráz“ a jiné takové poetické spílání; ba užívá sám výrazů ještě poetičtějších, říká, že ta zima letos je potvorná, zatracená, sakramentská, neřádná, hromská a čerchmantská; na rozdíl od básníků nelaje jenom severáku, nýbrž i zlostným větrům východním; a méně proklíná sychravou metelici než tichošlápský a úkladný holomráz. Je nakloněn obrazným výrokům, jako že „zima se brání útokům jara“, a cítí se nadmíru ponížen, že v tomto boji nemůže nijak pomoci porážet a ubíjet tyranskou zimu. Kdyby mohl proti ní útočit motykou nebo rýčem, puškou nebo halapartnou, opásal by se a šel by do boje vyrážející vítězný pokřik; ale nemůže činit víc, než že každého večera čeká u rádia na situační válečnou zprávu Státního ústavu meteorologického, lítě se rouhaje oblasti vysokého tlaku nad Skandinávií nebo hluboké poruše nad Islandem; neboť my zahradníci víme, odkud vítr vane.

Pro nás zahradníky mají rovněž důtklivou platnost lidové pranostiky; my ještě věříme, že „svatý Matěj ledy seká“, a neučiní-li to, čekáme, že je rozseká svatý Josef, nebeský sekerník; víme, že „březen, za kamna vlezem“, a věříme i ve tři ledové muže, v jarní rovnodenní, v Medardovo kápě a v jiné takové předpovědi, ze kterých je zřejmo, že lidé odpradáвна mají špatné zkušenosti s počasím. Nebylo by se co divit, kdyby se říkalo, že „na prvního máje sníh na střeše taje“, nebo že „na svatého Nepomuka umrzne ti nos i ruka“, nebo že „o svatém Petru a Pavlu zabalme se do svých shawlů“, že „na Cyrila, na Metoda zmrzá v studni voda“ a že „na svatého Václava jedna zima přestává a druhá už nastává“; zkrátka lidové pranostiky věští nám většinou věci neblahé a pochmurné. Pročež vězte, že existence zahradníků, kteří přes tyto špatné zkušenosti s počasím rok co rok vítají a zahajují jaro, dává svědectví o neumořitelném a zázračném optimismu lidského rodu.

Člověk, který se stal zahradníkem, vyhledává se zálibou Staré Pamětníky.

Jsou to obstarší a poněkud roztržití lidé, kteří každého jara říkají, že takové jaro ještě nepamatují. Je-li chladno, prohlašují, že tak studené jaro nepamatují: „Jednou, tomu je šedesát let, bylo vám tak teplo, že na Hromnice kvetly fialky.“ Naproti tomu, je-li trochu tepleji, tvrdí Pamětníci, že tak teplé jaro nepamatují: „Jednou, tomu je šedesát let, jsme se na svatého Josefa vozili po sáňkách.“ Zkrátka i ze svědectví Starých Pamětníků je zjevno, že v ohledu počasí panuje v našem klimatu nespoutaná libovůle a že se proti tomu prostě nedá nic dělat.

Ano, nedá se nic dělat; je polovička března, a na umrzlé zahrádce leží ještě sníh. Buď Bůh milostiv kytíčkám zahradníků.

Neprozradím vám tajemství, jak se zahradníci navzájem poznávají, zda po čichu, podle nějakého hesla, nebo tajným znamením; ale faktum je, že se hned na potkání poznávají, ať

je to v kuloáru divadla, na čaji, nebo v čekárně u zubaře; první větou, kterou pronesou, si vymění své názory o počasí („Ne, pane, takové jaro vůbec nepamatuju“), načež přejdou kotázce vláhy, kjiřinám, k umělým hnojivům, k jedné holandské lilii („Zatrápená věc, jak se vlastně jmenuje, no, to je jedno, já vám dám od ní cibulku“), k jahodám, k americkým ceníkům, ke škodám, které natropila letošní zima, k mšici štítkové, k astrám a k jiným takovým tématům. To se jen tak zdá, že to jsou dva muži ve smokingu na chodbě divadla; v hlubší a pravé skutečnosti jsou to dva zahradníci s rýčem nebo konví v ruce.

Když se ti zastaví hodinky, rozebereš je a pak je doneseš k hodináři; když se někomu zastaví auto, zvedne plášť a strká do toho prsty, načež zavolá montéra. Se vším na světě lze něco dělat, všechno lze spravovat a reformovat, ale proti počasí se nedá nic podniknout. Žádná horlivost ani velikášství, žádné novotářství, všetečnost ani rouhání nepomůže; puk se rozevře a klíček vzejde, až se naplní jeho čas a zákon. Tady si s pokorou uvědomuješ bezmoc člověka; pochopíš, že trpělivost je matka moudrosti –

Ostatně se nic jiného nedá dělat.

Pupence

Dnes, 30. března, o desáté hodině dopoledne se za mými zády rozevřel první kvítek forzýtie. Tři dny jsem hlídal její největší puk, podobný drobné zlaté lusce, abych nepropásl tento dějinný okamžik; došlo k němu, zatímco jsem se díval na oblohu, bude-li pršet. Zítra už budou pruty forzýtií posety zlatými hvězdami.

Nedá se to zadržet. Nejvíc, to se rozumí, si pospíšily bezy; než se člověk nadá, mají naděláno útlých a křehkých lístečků; bezu se, člověče, nedohlídáš.

I ribes aureum už rozvíjí své vroubkované a zřasené krejzlíky; ale ostatní keře a stromky ještě čekají na jakési velitelské „ted“, jež dechne ze země nebo z nebe; v tu chvíli se rozevrou všechny pupence, a bude to tu.

Takové rašení náleží k úkazům, kterým my lidé říkáme „přírodní pochod“; jenže rašení je skutečný pochod. Tlení je také přírodní pochod, ale nikterak nám nepřipomíná pěkný marš; nechtěl bych komponovat nějaké „tempo di marcia“ k pochodu tlení. Ale kdybych byl muzikant, složil bych „pochod

pupenců“; nejdřív by se rozběhl lehký marš bezových batalionů; pak by se daly v pochod čtyř rybízů; do toho by vpadl těžší nástup pupenců hrušňových a jabloňových, zatímco by mladá tráva brnkala a štěbetala na všech strunách, co by jich bylo lze sehnat. A za tohoto orchestrálního doprovodu by pochodovaly pluky ukázněných pupenců, ženoucích se bezoddyšně vpřed „nádherným nástupem“, jak se říká o vojenských parádách. Ráz dva, ráz dva: panebože, jaký je to pochod!

Říká se, že zjara se příroda zazelená; není to tak docela pravda, neboť se také začervení brunátnými a růžovými pupeny. Jsou pupeny temně nachové i zkréhle zardělé; jiné jsou hnědé a lepkavé jako smůla; jiné jsou bělavé jako plst' na břicho ramlice, ale jsou i fialové a plavé nebo temné jako stará kůže. Z některých se vydírají cípaté kraječky, jiné jsou podobny prstům nebo jazykům, a zase jiné se podobají bradavkám. Některé masitě bobtnají, zarostlé chmýřím a zavalité jako štěňata; jiné jsou utaženy v tuhý a hubený hrotek; jiné se otvírají načepýřenými a křehkými chvostky.

Říkám vám, pupence jsou stejně podivné a rozmanité jako listy nebo květy. Člověk není nikdy hotov

s objevováním rozdílů. Ale musíte si vybrat malý kousek země, abyste je našli. Kdybych běžel pěšky až do Benešova, viděl bych menší kus jara, než když si sednu na bobek v zahrádce. Člověk se musí zastavit; i vidíte pak rozevřené rty a kradmé pohledy, něžné prsty i vztyčené zbraně, křehkost nemluvněte i vzpurný rozmach životní vůle; a tu slyšíte tichounce burácet nekonečný pochod pupenců.

Tak! Zatímco jsem toto psal, padlo, jak se zdá, ono tajemné „ted“; pupeny ráno ještě ovinuté tuhými povijany vysunuly křehké špičky lístků, pruty forzýtií zazářily zlatými hvězdami, nalité puky hrušňové se trochu rozvalily a na hrotech nevímjakých pupínků jiskří zlatozelené oči.

Ze smolných šupin vyčouhla mladičká zeleň, tlustá poupata se rozpukla a dere se z nich filigrán vroubků a řásniček. Nestyd' se, ruměný lístku, rozevři se, složený vějířku; protáhni se, ochmýřený spáči; už byl dán rozkaz na cestu. Spusťte, intrády nenapsaného marše! Zablýskejte ve slunci, zlaté plechy, zaduňte, tympány, hvízdejte, flétny, rozlejte svou pršku, nesčíslné housle; neboť tichá, hnědá a zelená zahrádka se dala na vítězný pochod.

*Shawl (angl.) – pléd, přehoz. Pozn.red.

**Pochodové tempo. Pozn.red.

Znění tohoto textu vychází z díla *Zahradníkův rok tak*, jak bylo vydáno v Praze nakladatelstvím Československý spisovatel v roce 1983. Pro potřeby vydání *Městské knihovny v Praze* byl text redakčně zpracován. Text díla (Karel Čapek: *Zahradníkův rok*), publikovaného Městskou knihovnou v Praze, není vázán autorskými právy.

Darované přání ... pomozte vyplnit přání našich seniorů

Vážení obyvatelé, rodinní příslušníci, návštěvníci DS Háje,
je před námi již 6. ročník projektu

„DAROVANÉ PŘÁNÍ“

Každý z nás má jistě nějaká přání, některá dokážeme vyslovit nahlas,
některá si sami dokážeme vyplnit, o některých jen sníme.

Některá přání už považujeme za nespílitelná a raději na ně zapomínáme.

Možná, že je na čase svá tajná “nesplnitelná” přání vyřknout, v našem případě napsat.
Díky tomuto projektu je velmi pravděpodobné, že vaše přání se stane naším dárkem pro vás.

Jak tedy na to? Jaké přání si přát?

„Darované přání” nejsou drahé materiální věci (lednice, postele, auta....),
bohužel ani zdraví vám darovat nemůže, ale může vás třeba vrátit do vašeho rodného kraje,
zprostředkovat setkání s někým, koho jste dlouho neviděli a nemáte možnost se s ním setkat
(vzdálené příbuzenstvo, kamarád z dětství...atd.).

Jedná se o přání jednotlivce, které máte již dlouho a domníváte se, že už se vám nesplní.

Jak přání sepsat, kam ho dát a jak to bude dál?

Napište své přání na papír, uveďte celé své jméno a také napište proč, z jakého důvodu, si přejete
právě toto přání.

Pokud se jedná o setkání s osobou, tak vás velmi prosíme o jméno dotyčné osoby
a telefonické spojení či adresu. Sepsané přání pak vložte do krabičky, označené logem
„Darované přání”, která se nachází u kavárny.

Na konci měsíce dubna si vaše přání vyzvedneme a pokusíme se vám je co nejdříve splnit.

A na závěr

Darované přání je přáním jednotlivce. Nebojte se říci své přání,
věříme, že se podaří darovat vám to, v co jste už nedoufali a udělat vám tím radost.

9.3.1936 se narodil sklářský výtvarník a designér **František Vízner** (†2011). Akademický sochař František Vízner se proslavil nejprve prací s lisovaným sklem ve sklárně Sklo Union v Dubí u Teplic, v 70. letech působil v proslulé sklárně ve Škrdlovicích jako hlavní výtvarník, kde navrhoval ručně foukané hutní sklo. Od roku 1977 se věnoval volné tvorbě především v brusu tvarovaného skla. Jeho doménou byly vázy, mísy a drobné skleněné předměty, ale je podepsaný také pod velkými průmyslovými realizacemi, jakými jsou skleněné obklady v metru (Jinonice, Karlovo náměstí) nebo svítidla v Kongresovém centru, na Nové scéně ND či lustr v budově Parlamentu ČR.

16.3.1961 zemřel dirigent **Václav Talich** (*1883). Václav Talich byl jedním z nejvýznamnějších českých dirigentů 20. století. Jeho osudy jsou spjaty s orchestrem Národního divadla a Českou filharmonií, jejichž interpretační umění pozvedl na světovou úroveň. V roce 1946 založil legendární Český komorní orchestr. Jako dirigent působil ve Švédsku, Skotsku a na Slovensku. K jeho žákům patří mj. dirigent a hudební skladatel Sir Charles Mackerras, dirigent a muzikolog Milan Munclinger, dirigent Karel Ančerl, spolupracoval s umělci, jako byli pianisté Vladimir Horowitz a Svjatoslav Richter či violoncellista a dirigent Mstislav Rostropovič.

17.3.1896 se narodil fotograf **Josef Sudek** (†1976). Talentovaný knihař a amatérský fotograf přišel v bojích na italské frontě v roce 1916 o pravou paži. Profesi fotografa zvolil z nutnosti, avšak stal se mistrem a dodnes inspirující legendou. Na celém světě ho proslavily hlavně pohledy z okna ateliéru a pozoruhodná zátiší, oboje zpracované kontaktním otiskem různě velkých negativů na pozitiv. Socrealismu čelil Sudek příklonem k piktorialismu (stylizace fotografie k malbě či grafice), a v řadě svých prací předjímal pozdější vývoj fotografie k postmoderní syntéze. Spolu s Františkem Drtikolem, Jaroslavem Rösslerem a Jaromírem Funkem patří k nejvýznamnějším českým i evropským fotografům. Je po něm pojmenována planetka číslo 4176 Sudek.

17.3.1931 se narodil jazzový hudebník, herec a hudební pedagog **Karel Velebný** (†1989). Jako hudebník vystupoval se skupinou S+HQ. V šedesátých letech (pod pseudonymem Evžen Hedvábný) spoluzakládal rozhlasovou Vinárnu U Pavouka i Divadlo Járy Cimrmana; později účinkoval v odštěpené části – Salónu Cimrman. Byl všestranně nadaným multiinstrumentalistou – velmi dobře ovládal hru na velké množství hudebních nástrojů, zejména žesťových, hrával ale i na vibrafon, xylofon, bicí a klávesové nástroje.

17.3.1936 se narodil astrofyzik **Jiří Grygar**. Náš asi nejznámější popularizátor astronomie, astrofyziky a vztahu vědy a víry pracoval v Astronomickém a později Fyzikálním ústavu ČSAV, byl předsedou České astronomické společnosti, profesorem Matematicko-fyzikální fakulty UK a je členem mnoha dalších domácích i zahraničních vědeckých i společenských uskupení. Publikoval více než dvě stě odborných prací a mnoho populárně-naučných publikací. Je autorem či spoluautorem mnoha rozhlasových a televizních vzdělávacích pořadů - připomeňme aspoň Okna vesmíru dokořán, z knih Vesmír je náš svět (1973), V hlubinách vesmíru (1975) a další. Za svou nezměrnou práci byl mnohokrát vyznamenán, ve vesmíru krouží planetka 3336 Grygar.

18.3.1931 se narodil hokejista a fotbalista **Vlastimil Bubník** († 2015). V obou sportech reprezentoval Československo, v roce 2008 byl uveden do Síně slávy českého hokeje. Vlastimil Bubník se zúčastnil čtyř zimních olympiád, na olympiádě v Innsbrucku v roce 1964 získal bronzovou medaili. Na mistrovstvích světa v 50. a 60. letech získal třikrát bronz a jednou stříbro.

19.3.1891 se narodil malíř **Josef Šíma** (†1971). Patřil k zakládajícím členům skupiny Devětsil. Jeho poslední prací v Praze byla scéna pro hru R.U.R. Karla Čapka. V roce 1920 odešel do Francie, kde strávil celý život. Rozhodující pro něj bylo setkání s mladými francouzskými básníky (René Daumal, Roger Gilbert-Lecomte a Roger Vailland), členy skupiny Le Grand Jeu (Vysoká hra). Neztratil ale kontakt s československou uměleckou scénou, přispíval do výtvarných časopisů, pravidelně psal pro Lidové noviny a byl členem československých výtvarných spolků. Právě spolupráce se skupinou Vysoká hra ovlivnila silně Šímovu poetiku - Šíma se začal zajímat o nevědomí, o archetypy, mýty; v jeho obrazech se

opakují symboly vejce, krystalu, stromu... Měl blízko k českým surrealistům, jakými byli např. Toyen či Jindřich Štyrský. Pozdější díla jsou mnohdy syntézou předchozích postupů. V 60. letech realizoval vitráže pro kostel sv. Jakuba v Remeši. V roce 1967 mu byl udělen řád Chevalier des Art et des Lettres.

19.3.1936 se narodil herec **Vlado Müller** (†1996). V letech 1966–1990 byl členem činohry Novej scény v Bratislavě. V divadle vytvořil desítky charakterních postav vážného i komediálního charakteru a od 60. let patřil k hvězdám československého filmu i televize. Z bohaté filmografie připomeňme aspoň Smrt si říká Engelchen (Nikolaj), Ať žije republika (otec Vařečka), Kristové roky (Andrej) nebo Signum laudis (kaprál Hoferik), z tv tvorby aspoň Přátele Zeleného údolí. Vlado Müller byl uznávaným hercem na Slovensku stejně jako v Čechách, patří ke generaci hereckých legend 2. poloviny 20. století.

25.3.1896 se narodil malíř, ilustrátor, grafik a scénograf **František Tichý** (†1961). Patřil k významným tvůrcům české avantgardy 20. století. V jeho díle má důležité místo malba a grafika s cirkusovou tematikou, spojené s autorovými úvahami o podstatě umělecké tvorby a smyslu života. V 30. letech žil Tichý v Paříži v umělecké kolonii, k níž patřili Jan Zrzavý a Bohuslav Martinů. V Paříži objevil Tichý nová témata a posílil se důraz na symbolický význam obrazu. František Tichý patřil už před válkou k uznávaným umělcům, kromě malby se věnoval i knižní grafice, ilustraci, tvorbě plakátů a spolupráci s divadlem. Za války se věnoval tématu marnosti a beznaděje a ilustroval Cervantesova Dona Quijota. Po krátkém poválečném působení na UMPRUM byl odtud vyhozen. Jeho malířské práce z té doby mají silně autobiografický charakter a odráží se v nich jeho bezvýchodné duševní rozpoložení – Břichomluvec (1948), Oběšený Harlekýn (1948). František Tichý byl solitér, který stál mimo umělecké skupiny a proudy. Jeho přínos je v poetickém, velmi lidském a osobitě pojatém díle vytříbené techniky.

27.3.1921 se narodil sklářský výtvarník a sochař **Stanislav Libenský** († 2002). Profesor Libenský spolu s manželkou Jaroslavou Brychtovou přispěl výrazným osobním vkladem k formování vývoje moderního uměleckého skla a měl velký podíl na tom, že tzv. skleněná plastika patří v současnosti k nejznámějším reprezentantům českého výtvarného umění v zahraničí. Oba tvůrci se především věnovali uměleckým možnostem technologie taveného skla. Byli v tomto směru průkopníky, a to jak po stránce technické, tak umělecké. Objevili netušené výtvarné možnosti této technologie, zejména ve využití vnitřního světelného jádra a barevných proměn nestejně silného skla. Díky umělecké odvaze obou umělců se původně komorní plastiky postupně proměnily v rozměrná díla, která v pravém slova smyslu překvapila svět. Na světové výstavě Expo 58 v Bruselu získali Grand Prix za objekt s barevnými zoomorfními kameny, obdiv státisíců diváků vyvolaly rovněž jejich exponáty na světových výstavách v Montrealu 1967 či v Ósace 1970. Jejich díla obohatila jako svébytný obor výtvarnou kulturu naší doby a jsou zastoupena v nejprestižnějších zahraničních i domácích muzeích, galeriích či v soukromých sbírkách.

28.3.1936 se narodil dramatik, scenárista, herec a spisovatel **Zdeněk Svěrák**. V 2. polovině 60. let pracoval v Československém rozhlasu a byl u vzniku pořadu Nealkoholická vinárna U Pavouka, v němž vznikla postava nedoceněného českého velikána Járy Cimrmana. Roku 1967 vzniklo Divadlo Járy Cimrmana. Pro toto divadlo připravil Svěrák spolu s Ladislavem Smoljakem všechny dosud uváděné hry, v nichž také Svěrák hraje. Se Smoljakem začali posléze psát i filmové scénáře a v těchto filmech také hráli. Některé scénáře, například pro filmy Vrchní, prchni! nebo Tři veteráni, psal Svěrák i sám. Na začátku devadesátých let začal Zdeněk Svěrák psát scénáře, podle nichž filmy natáčel jeho syn Jan (Obecná škola, Kolja, Tmavomodrý svět, Vratné lahve). Film Kolja získal roku 1996 Oscara za nejlepší cizojazyčný film. Zdeněk Svěrák spolupracuje s Centrem Paraple, které pečuje o pacienty s poraněním míchy. Píše též písňové texty, pohádky a povídky.

29.3.1936 se narodil publicista a spisovatel **Karel Pacner**. Mnohaletý redaktor deníku Mladá fronta byl v roce 1969 jako novinář v USA na startu mise Apolla 11. Později začal psát knihy o kosmonautice a vesmíru, po roce 1989 i o nejnovějších dějinách a špionáži. Dvě z jeho knih patří do žánru SF. Pro ČST a ČT připravil cyklus historie raketové techniky a kosmonautiky Ze země až ke hvězdám a 19 hodinových dokumentů z historie čs. výzvědných služeb 1914–1989 Československo v síti zvláštních služeb.

Zdroj: wikipedia

Stephen King: Dallas 63+1. King je jedním z nejúspěšnějších amerických autorů, jeho doménou jsou thrillery. Jeho knihy byly zfilmovány, on sám je také scenáristou i režisérem. Sci-fi román z roku 2011 s názvem Dallas 63+1 vyšel nyní již ve 2. vydání a stojí za pozornost. 22. listopadu 1963 otřásl Dallasem tři výstřely. Prezident Kennedy zemřel a svět se změnil. Kdybyste měli možnost změnit dějiny, udělali byste to? A jaké by to mělo důsledky pro lidstvo? Na takovou cestu časem do minulého století vede autor čtenáře s hlavním hrdinou, který má v alternativní historii zabránit vraždě amerického prezidenta. King s velkou sugestivitou spřádá realitu a kulturu jiné doby do příběhu, který čtenáře pohltí rostoucím napětím. Kniha patří k vynikajícím románům typu CO KDYBY? Kombinuje to nejlepší z Kinga: napínavé vyprávění a epickou šíři záběru.

Stephen King: Dallas 63+1. Přel. Linda Bartošková. Beta Dobrovský 2021, 736 stran, 399,- Kč.

Česká unie karikaturistů: VELKÁ KNIHA ČESKÉHO HUMORU. Jedinečná publikace obsahuje největší výběr kresleného humoru nejznámějších českých karikaturistů a ilustrátorů. Kreslené vtipy jsou nejkratším možným zachycením příběhu. Mapují trefně naši historii, stejně jako současné dění kolem nás. Více než 500 vtipů přináší humor, smích a úlevu do chmurné současnosti.

Knižka vyšla u příležitosti 30. výročí založení České unie karikaturistů.

Česká unie karikaturistů: Velká kniha českého humoru. Grada, 256 stran, 399,- Kč.

Josef Vlček, Jaromír Havlík: Příběhy písní 1919 – 1960

Publikace přináší průřez nejoblíbenějšími písněmi období 1919–1960. Přibližuje tvůrce a příběhy dobových slágrů či hitů jednotlivých dekád přes kabaret, trampské písničky, dechovku, filmové melodie až k nástupu rock'n'rollu. Potkáme zde tedy jména jako Karel Hašler, Jarka Mottl, Eduard Bass, Jaromír Vejvoda, a samozřejmě Jaroslav Ježek a Jiří Suchý a Jiří Šlitr. Skladby Copak je to za vojáka, Ta naše písnička česká, Teskně hučí Niagara, Vínečko bílé, Ten umí to a ten zas tohle a mnoha dalších mají své příběhy a hudební publicista Josef Vlček je čtivou formou zachytil. Druhý autor Jaromír Havlík se soustředil na vývoj klasické hudby, přičemž vzal v potaz jména jako Bohuslav Martinů, Leoš Janáček, Petr Eben nebo Miloslav Kabeláč. Jde o první díl antologie, který vydal Ochranný svaz autorský, a je určen všem, které česká populární hudba zajímá.

Josef Vlček, Jaromír Havlík: Příběhy písní 1919 – 1960. Cpress, 176 stran, cca 419 - 447,- Kč.

Závěrem dobrá zpráva pro čtenáře detektivek a milovníky Agathy Christie obzvlášť.

Sophie Hannahová: Vraždy na Ledňáckově vrchu

Sophie Hannahová je autorka několika psychologických thrillerů, které se staly bestsellery. Její romány vyšly ve dvaceti zemích světa a byly přeloženy do několika světových jazyků. Po více než čtyřiceti letech vrátila na literární scénu legendárního belgického detektiva Hercula Poirota.

V roce 2014 vyšel zcela nový příběh s Herculem Poirotem napsaný právě Sophií Hannah. Navázala tak na tradici poirotovských detektivek Agathy Christie. Nejslavnější detektiv na světě čelí dalšímu zapeklitému případu. Hercule Poirot vyslyší žádost jistého Richarda Devonporta, aby vyšetřil vraždu jeho bratra, k níž se dobrovolně doznala Richardova snoubenka. Nasedá proto do autobusu směřujícího z Londýna na Ledňáckův vrch, luxusní útočiště bohatých a urozených, kde sídlí i Devonportovi. Nový napínavý krimiromán od pokračovatelky slavné Agathy Christie, která navázala tam, kde „královna zločinu“ skončila.

Sophie Hannahová: Vraždy na Ledňáckově vrchu. Přel. Veronika Volhejnová, Kalibr, 288 stran, 239 – 299,- Kč.

Zdroje: <https://www.cbdb.cz>, <https://www.idnes.cz/kultura/jgo>, <https://www.knizniklub.cz>

INFORMACE Z DOMOVA

VIDEOHOVORY

Nabízíme spojení s rodinou pomocí videohovorů. V případě zájmu oslovte aktivizačního pracovníka na svém patře, případně sociální oddělení.

Dobrovolnická podpora na dálku

Chcete si popovídat o tom, co vás zajímá nebo trápí?

Nabízíme vám propojení se s milými dobrovolníky na telefonu, se kterými si můžete pravidelně volat. Pro bližší informace se obraťte na psycholožku Ivetu Pecnovou nebo na aktivizačního pracovníka na vašem patře.

Schůzka
důvěrníků
s vedením
domova se
uskuteční
ve středu 3. 3. 2021
od 10:00
v sále.

POSLECH HUDBY

Jako vánoční dárek jsme od zpěváka Richarda Krajča dostali gramofon a desky. Scházíme se 1x týdně v reminiscenční místnosti. V případě zájmu se obraťte na svého aktivizačního pracovníka.

VIRTUÁLNÍ VÝLETY PO KRÁSÁCH NAŠÍ VLASTI I SVĚTA

Máme zapůjčené 3D brýle, pokud chcete vyzkoušet něco nového a aspoň virtuálně se přenést např. k moři, neváhejte oslovit svého aktivizačního pracovníka.

ZMĚNA ČASU

Letní čas v roce 2021 začne platit v noci 28. března. Hodiny se posunou o hodinu vpřed z 2:00 na 3:00.

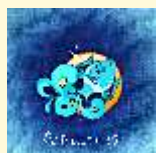

Březen

Kozoroh - 22. 12. – 20. 1.

Vaše znamení bude mít štěstí v podobě daru od příbuzných. Může to být třeba finanční obnos, který vám udělá radost.

Vodnář - 21. 1. – 20. 2.

Dopřejte si odpočinek ve formě své oblíbené volnočasové aktivity. Přečtěte si pěknou knihu a relaxujte.

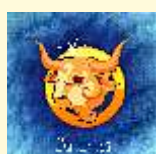
Ryby - 21. 2. – 20. 3.

Neberte si vše moc osobně, může stát, že nepochopíte nevinný žertík na váš účet. Pokazit by vám to mohlo celý den.

Beran - 21. 3. – 20. 4.

Nehledejte jen ten pravý protějšek, možná přicházíte o šance. O ty, které pro vás osud připravil.

Býk - 21. 4. – 21. 5.

Věnujte se společenským a vědomostním hrám, při kterých si všichni zopakujete své znalosti. Bude velká egrace.

Blíženci - 22. 5. – 21. 6.

Motivační knihy vám pomohou při hledání nové cesty životem. Můžete si v nich listovat každý den.

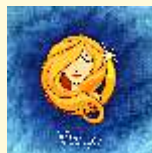
Rak - 22. 6. – 22. 7.

V lásce v březnu začnou menší obtíže. Děláte si větší naděje, ale ne vždy se vám vaše přání splní. Vydržte.

Lev - 23. 7. – 22. 8.

V zásobě máte spoustu nápadů, stačí je jen zrealizovat. Oslovte kamarády a známé a pusťte se do toho spolu.

Panna - 23. 8. – 22. 9.

Zkuste více konzumovat pouze bezmasé potraviny, ulehčíte tak svému zažívání a budete se také lépe hýbat.

Váhy - 23. 9. – 23. 10.

Nezanedbávejte svou pleť. Je namáhaná výkyvy počasí. Dopřejte jí kvalitní péči v podobě výživných krémů.

Štír - 24. 10. – 22. 11.

Březen je ideálním měsícem k novým aktivitám a nápadům. Budete překvapení, jak vše půjde od ruky.

Střelec - 23. 11. – 21. 12.

Nezadaní z vás trpělivě vyhlíží novou lásku. Máte skvělou náladu, kterou vám současná samota nemůže pokazit.